

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202976
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8821202976.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v spore žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX C. XX, toho času Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody C., D. XX, XXX XX C., zastúpenému: JUDr. Igor Lakatoš, advokát, M.R. Štefánika 873/204, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 1.420 € s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.420 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.420 € od 04.02.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.420 € s prísl. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“) eviduje prostredníctvom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ďalej len „KR PZ v Prešove“) škodu v celkovej výške 1.420 €, ktorá vznikla vyplatením náhrady za bolesť poškodenému policajtovi E. F. G. H.. Menovaný policajt utrpel poškodenie zdravia pri služobnom úraze dňa XX.XX.XXXX G. I. J. XX.XX K. na štátnej ceste č. L. G. J. E. C. pred rodinným domom č. XX, kedy v strede cesty zastavoval za pomoci zastavovacieho terča osobné motorové vozidlo zn. M. D., evidenčné číslo: G. N., ktorého vodičom bol žalovaný. Tento na znamenie poškodeného policajta oblečeného v policajnej uniforme nereagoval a bez zníženia rýchlosti a zmeny smeru pokračoval v jazde, pričom poškodený policajt bol nútený vyhnúť sa zrážke s vozidlom, preto odskočil z vozovky, kde napriek tomu bol zasiahnutý pravým spätným zrkadlom vozidla do oblasti zápästia ľavej ruky. Protiprávnym konaním žalovaného utrpel poškodený policajt vyklíbenie zápästia liečeného konzervatívne podľa lekárskeho posudku o bolestnom vypracovaného dňa XX.XX.XXXX A. L. A. D., bez následnej pracovnej neschopnosti na výkon štátnej služby. V dôsledku vzniku služobného úrazu bola poškodenému policajtovi E. F. G. H. priznaná náhrada za bolesť vo výške 1.420 € právoplatným rozhodnutím riaditeľa KR PZ v Prešove č. p: KRPZ-PO-VO2-94-002/2020-PR zo dňa 04.08.2020. Táto náhrada mu bola vyplatená dňa 11.09.2020. Vyplatením náhrady za bolesť ako dávky úrazového zabezpečenia vznikla žalobcovi škoda v celkovej výške 1.420 €, ktorú je žalobca podľa ustanovenia § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov oprávnený vymáhať od žalovaného. V trestnom konaní bola na žalovaného A. B. dňa 13.05.2020 prokurátorom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podaná obžaloba pre spáchanie zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Žalovaný bol písomnou výzvou zo dňa 29.10.2020 zaslanou z útvaru Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou vyzvaný

k dobrovoľnej náhrade škody vo výške 1.420 €, pričom túto výzvu prevzal dňa 05.11.2020. V písomnej výzve doručenej žalovanému do vlastných rúk mu bola stanovená lehota 90 dní, na úhradu škody žiadnym spôsobom žalovaný nereagoval.

2. V predmetnej veci vydal súd dňa 03.01.2022 platobný rozkaz, č.k. 8C/12/2021-27 voči ktorému podal žalovaný odpor.

3. Žalovaný v odpore uviedol, že neuznáva spôsobenú škodu, ako ani jej výšku. Poukázal na to, že príslušník policajného zboru si mal počínať tak, aby neohrozil cestnú premávku.

4. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného uvedenými v odpore. V písomnom podaní poukázal na to, že pred vydaním predmetného rozhodnutia o priznaní náhrady za bolesť poškodenému policajtovi bolo v konaní vykonané rozsiahle prešetrenie a zabezpečenie svedeckých a listinných dôkazov. Na základe zabezpečených dôkazov, ktoré sú v tomto rozhodnutí presne identifikované a po ich logickom vyhodnotení vo vzájomných súvislostiach bol prijatý záver o tom, že E. F. G. H. utrpel služobný úraz počas výkonu služobnej činnosti pri zastavovaní motorového vozidla žalobcu, aj s priznanou náhradou za bolesť v dvojnásobnej výške podľa ustanovenia § 173 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Pokiaľ ide o výšku škody, tak predmetným rozhodnutím spolu s inými predloženými listinami, konkrétne lekárskeho posudkom o bolestnom vypracovaným dňa XX.XX.XXXX všeobecným lekárom pre dospelých A. L. A. D., ako aj vyjadrením posudkovej lekárky Ministerstva vnútra SR A. O. H. k lekárskeho posudku zo dňa 30.06.2020, ktorá vykonala kontrolu vystaveného lekárskeho posudku s bodovým ohodnotením zranení poškodeného policajta za bolesť, žalobca jednoznačne a nespochybniteľne preukázal výšku škody, ktorú vyplatil ako náhradu za bolesť poškodenému policajtovi. Tvrdenia žalovaného považoval žalobca za subjektívne a účelové.

5. Písomným podaním zo dňa 04.05.2023 žalobca doručil súdu právoplatný rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13T/39/2020 – 483 zo dňa 22.06.2022 a právoplatné uznesenie Krajského súdu Prešov č.k. To/2/2023 – 538 zo dňa 22.03.2023. Uviedol, že tieto rozhodnutia preukazujú protiprávne konanie žalovaného a spáchanie zločinu útoku na verejného činiteľa, ktorým žalovaný zapríčinil vznik služobného úrazu u poškodeného policajta E. F. G. H. dňa XX.XX.XXXX pri vykonávaní služobného zákroku voči žalovanému.

6. Žalovaný k žalobcom uvádzaným skutočnostiam podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so žalobou a uplatnenou výškou škody. Zastáva názor, že nárok žalobcu, vznik úrazu a príčinná súvislosť nie sú riadne resp. ničím preukázané. Žalobca doteraz nepredložil právne predpisy, rozkazy a pokyny na zaistenie BOZP pri výkone služby, na ktoré sa poukazuje v správe z 19.05.2020, vrátane predpisu o podmienkach a zásadách zastavovania vozidla v cestnej premávke policajtom. V Zázname zo služby z XX.XX.XXXX nie je uvedený dátum posledného oboznámenia sa poškodeného policajta s predpismi BOZP.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a k žalobe pripojenými listinnými dôkazmi, platobným rozkazom zo dňa 03.01.2022, odporom proti platobnému rozkazu, písomným vyjadrením žalobcu k odporu, právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/39/2020, uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/2/2023, vyjadrením žalovaného zo dňa 31.08.2023, Záznamom a potvrdením z účasti na opakovanom školení – oboznámení a informovaní príslušníka Policajného zboru, Prezenčnou listinou z oboznámenia, Nariadením Prezídia Policajného zboru z 31.05.2018, vyjadrením žalovaného zo dňa 10.10.2023, vyjadrením žalobcu zo dňa 13.10.2023, obsahom celého trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13T/39/2020 vrátane vyšetrovacieho spisu, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 25.10.2023 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

6. Podľa úradného záznamu spracovaného poškodeným zo dňa 27.12.2019 poškodený v obci E. C. spozoroval motorové vozidlo ev.č. G. XXX N. na štátnej ceste jazdiace v smere od mesta Vranov n/T na obec Komárany. Ojazdené motorové vozidlo ako veliteľ hliadky G. XXX zastavoval v zmysle predpisov za pomoci zastavovacieho terča v strede obce E. C. H. P. Q. R. H. XX vo vzdialenosti cca 100 metrov od miesta požadovaného zastavenia vozidla. Vodičovi dával znamenie na zastavenie vozidla v smere jeho jazdy a strede jazdného pruhu, pričom ľavou rukou vodičovi prikazoval miesto zastavenia vozidla. Na toto znamenie vodič zjavne nereagoval a bez zníženia rýchlosti, resp. zmeny smeru jazdy vodič pokračoval

v jazde, pričom policajt bol nútený sa stočiť a odskočiť z vozovky. Vodič ojazdeného motorového vozidla mu zachytil ľavú ruku v oblasti zápästia pravým spätným zrkadlom motorového vozidla, z ktorého v dôsledku nárazu vypadlo zrkadlo a ostalo ležať na vozovke. Následne člen hliadky npor. L. S. K. vyrazil za vodičom na služobnom vozidle s rozsvieteným nápisom STOP a za použitia zvukového výstražného znamenia, načo vodič ojazdeného motorového vozidla zastavil.

7. Podľa úradného záznamu spracovaného E. L. S. K. potom ako zaujali stanovisko v obci E. C. po chvíli spozorovali predmetné ojazdené motorové vozidlo idúce v smere na obec Komárany, pričom E. F. G. H. uvedené vozidlo zastavoval v zmysle predpisov za pomoci zastavovacieho terča v strede obce E. C. pred rodinným domom s popisným číslom XX vo vzdialenosti cca 100 metrov od miesta požadovaného zastavenia vyššie uvedeného osobného motorového vozidla. C. E. H. dával znamenie na zastavenie vozidla v smere jeho jazdy a strede jazdného pruhu, pričom ľavou rukou vodičovi prikazoval miesto zastavenia vozidla a to na odstavnú plochu ležiacu vedľa cesty. Na toto znamenie vodič zjavne nereagoval a bez zníženia rýchlosti, resp. zmeny smeru jazdy vodič pokračoval v jazde, pričom v tesnej blízkosti bol E. H. nútený sa stočiť a odskočiť zo smeru jazdy vozidla. Vodič ojazdeného motorového vozidla mu pritom zachytil ľavú ruku pravým spätným zrkadlom motorového vozidla, z ktorého v dôsledku nárazu vypadlo zrkadlo a ostalo ležať na vozovke a tak pokračoval v jazde. Na služobnom vozidle zn. C. R. označeným príslušnosťou k policajnému zboru za uvedeným vozidlom vyrazil z bočnej uličky hneď potom, ako ho uvedené motorové vozidlo minulo, s rozsvieteným nápisom STOP a za použitia zvukového výstražného znamenia, načo vodič ojazdeného motorového vozidla zareagoval až potom ako zasiahol E. H. a motorové vozidlo zastavil cca 20 metrov od miesta zastavovania a stretu s kolegom.

8. Z lekárskej správy zo dňa 27.12.2019 vyhotovenej G. E., N. súd zistil, že poškodený G. H. bol ošetrovaný na oddelení urgentného príjmu z dôvodu, že pri výkone služby bol zachytený spätným zrkadlom unikajúceho motorového vozidla, spätné zrkadlo mu narazilo do ľavého zápästia, odtedy mal opuch a bolesti. Bolo mu diagnostikované vyvrtnutie a natiahnutie zápästia, časť bližšie neurčená.

9. Podľa správy o prerokovaní poškodenia zdravia v súvislosti so služobným úrazom alebo chorobou z povolania Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou zo dňa 24.04.2020 komisia dospela k záveru, že úraz vznikol pri výkone služby bez spoluzavinenia poškodeného policajta, poškodenie na zdraví je nezavinené zo strany poškodeného policajta a vzniklo v dôsledku zachytenia motorovým vozidlom a na základe výsledkov vyšetrenia úrazu, ktorý bol kvalifikovaný ako úraz služobný, služobný úrad nesie zodpovednosť v rozsahu 100 %, nakoľko nebolo vyšetrením úrazu preukázané, že k poškodeniu zdravia poškodeného policajta došlo jeho zavinením, poškodený policajt neporušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby ani požiarnej ochrany, nebol pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok (§ 175 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.) a nebolo tiež preukázané, že by porušil svojím zavinením ustanovenia právnych predpisov, rozkazy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby a požiarnej ochrany a že by toto porušenie bolo jednou z príčin alebo, že by jednou z príčin bolo požitie alkoholu alebo inej návykovej látky (§ 175 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 73/1998 Z. z.) alebo, že by sa správal neobvyklým spôsobom alebo že by konal ľahkomyselne (§ 175 ods. 2 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z.) alebo, že by sa správal neopatrne (§ 175 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.).

10. Lekárskym posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vyhotovenom dňa XX.XX.XXXX A. A. D., praktickým lekárom pre dospelých, bola stanovená diagnóza vykĺbenie zápästia liečená konzervatívne a hodnotenie bolestného bolo určené na 35 bodov.

11. Podľa správy plk. A. O. H., posudkovej lekárky Ministerstva vnútra SR, posudok ošetrojúceho lekára A. L. A. D. o hodnotení poškodenia zdravia E. F. G. H. je v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pod položkou 130a) zodpovedá 35-tim bodom.

12. Z rozhodnutia o priznaní náhrady za bolesť č. KRPZPO-VO2-94-002/2020-PR zo dňa 04.08.2020 súd zistil, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove priznalo poškodenému E. F. G. H. náhradu za bolesť vo výške 1.420 €. Podľa odôvodnenia rozhodnutia z predloženého spisového materiálu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou (ďalej len „OR PZ vo Vranove n/T“) sp. zn.: ORPZ-VT-VO-1/2020-Š k služobnému úrazu poškodeného bolo zistené, že poškodený ako veliteľ hliadky Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou (ďalej len „OO PZ Vranov n/T“) s volacím znakom G. XXX

F. G. I. J. XX.XX K. Q. XX.XX K. Q. XX.XX.XXXX vo výkone riadne plánovanej služobnej činnosti spolu s členom a vodičom E. L. S. K. podľa plánu služieb a vykonanej inštruktáže hliadky so služobným cestným vozidlom zn. C. R., kde počas výkonu tejto služby došlo u poškodeného k vzniku služobného úrazu. Zodpovednosť služobného úradu bola škodovou komisiou na OR PZ vo Vranove n/T. dňa 17.04.2020 určená v rozsahu 100 % z dôvodu, že neboli zistené liberačné dôvody podľa § 175 ods. 1,2 a 4 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov na zbavenie sa zodpovednosti celkom alebo čiastočne, kde podľa záveru škodovej komisie poškodenie na zdraví je nezavinené zo strany poškodeného policajta a vzniklo v dôsledku konania A. B. a to pri zachytení motorovým vozidlom. Vychádzajúc z určenej sumy za jeden bod (20,26 €) a z bodového ohodnotenia bolesti stanoveného ošetrojúcim lekárom a odsúhlaseného posudkovou lekárkou (35 bodov), výška odškodnenia za bolesť u poškodeného policajta predstavuje sumu 709,10 €, kde vzhľadom na rozsah zodpovednosti služobného úradu za služobný úraz určený na 100 %, náhrada za bolesť predstavuje sumu 709,10 €, ktorá sa podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor, t. j. na sumu 710 €. Pre priznanie dvojnásobnej výšky náhrady za bolesť poškodenému policajtovi pri služobnom zákroku je potrebné splnenie dvoch základných a pri tom vzájomne súvisiacich podmienok, prvej: poškodenie zdravia inou osobou a druhej: pri konaní, ktoré smerovalo proti služobnému zákroku (pritom nemusí ísť o konanie, ktoré smerovalo priamo voči policajtovi, čo však bolo v tomto prípade splnené). Vychádzajúc z opisu skutkových okolností je zrejmé, že boli naplnené obe uvedené podmienky, preto sa výška náhrady za bolesť v súlade s týmto ustanovením zvyšuje u poškodeného policajta na dvojnásobok (710 € x 2), t. j. na sumu 1.420 €.

13. Z potvrdenia Ministerstva vnútra SR č. SPSČ-OSZ-279-001/2020-UR zo dňa 14.09.2020 súd zistil, že dňa 11.09.2020 bola poškodenému vyplatená náhrada za bolesť vo výške 1.420 €.

14. Výzvou zo dňa 29.10.2020 vyzvalo Okresného riaditeľstvo Policajného zboru vo Vranove nad Topľou žalovaného na úhradu škody, regresnú náhradu vyplateného bolestného ako dávky úrazového zabezpečenia vo výške 1.420 € v lehote 90 dní od doručenia výzvy. Výzvu si žalovaný prevzal dňa 05.11.2020.

15. Rozsudkom č.k. 13T/39/2020-483 zo dňa 22.06.2022 Okresný súd Vranov nad Topľou obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX uznal za vinného, že dňa XX.XX.XXXX asi o XX.XX K. viedol osobné motorové vozidlo značky M. D., evidenčného čísla G., po štátnej ceste v J. E. C., J. G. E. T., smerom na Obec Komárany, kde bol zastavovaný službukonajúcim príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Vranov nad T. E. F. G. H., ktorý stál v strede jazdného pruhu a obžalovanému ako vodičovi vozidla zastavovacím terčom dával znamenie na zastavenie vozidla, obžalovaný príkaz príslušníka PZ nerešpektoval, pokračoval v jazde bez zníženia rýchlosti a bez zmeny smeru jazdy, v dôsledku čoho príslušník PZ bol nútený vyhnúť sa zrážke s motorovým vozidlom tak, že odskočil, pričom bol zasiahnutý pravým spätným zrkadlom motorového vozidla, v dôsledku čoho príslušník PZ poškodený E. F. G. H. utrpel zranenia s dobou liečenia do 7 dní, pričom obžalovaný sa konania dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Vranov nad Topľou, č. ORPZ-VT-OD12-151/2019-P zo dňa 13.11.2019 bol uznaný za vinného z dopravného priestupku a bol mu uložený aj zákaz viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 14 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/47/2019 zo dňa 20.12.2019 bol právoplatne uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 18 mesiacov. Tým spáchal zločin útoku na verejného činiteľa a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Súd žalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla a súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 48 mesiacov. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z výpovedí svedkov ale aj z fotodokumentácie z ohliadky miesta činu a v neposlednom rade aj zo skutočností, ktoré boli predmetom vyjadrenia odborného konzultanta L. C., mal súd za preukázané, že vzdialenosť, na ktorú poškodený H. ako policajt zastavoval vozidlo a súčasne je to aj vzdialenosť, z ktorej obžalovaný už mohol reagovať na poškodeného, resp. na akúkoľvek prekážku alebo dej, na mieste, kde sa nachádzal poškodený, predstavovala cca 90 metrov, pričom poškodený sám túto vzdialenosť určil na cca 100 metrov. Obžalovaný teda ako vodič motorového vozidla mohol, mal tú možnosť, zbadat', že na danom mieste sa nachádza osoba, mohol na túto osobu, ktorá vstúpila do jeho jazdného pruhu, reagovať a to bez ohľadu na to, či by sa jednalo o poškodeného H., policajta alebo by sa jednalo o inú osobu, tak ako to tvrdí obžalovaný. Jednoznačne obžalovaný ako vodič mohol reagovať na túto osobu. Súd mal za preukázané, že obžalovaný nechcel svojim motorovým vozidlom na výzvu na zastavenie dávanú mu

príslušníkom polície zastaviť, lebo si bol vedomý následkov plynúcich z toho, že viedol toto motorové vozidlo v čase, kedy mu bol uložený trest zákazu takúto činnosť vykonávať, pričom poškodený ako policajt jednoznačne vykonával právomoc ako verejný činiteľ a na zastavenie vozidla existoval zákonný dôvod a to poznatok o tom, že vozidlo vedie osoba, ktorá má zákaz takúto činnosť vykonávať, čím sa táto osoba dopúšťala trestného činu. Poškodený ako policajt vykonával služobný zákrok predpísaným spôsobom a obžalovaný, keď nerešpektoval výzvu na zastavenie vozidla, pokračoval vjazde, v dôsledku čoho bol poškodený nútený ustúpiť a došlo súčasne k jeho zraneniu v dôsledku kolízie zápästia ľavej ruky s pravým spätným zrkadlom vozidla, obžalovaný takto konal v priamom úmysle.

16. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5To/2/2023-538 zo dňa 22.03.2023 zamietol odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/39/2020 zo dňa 22.06.2022.

17. Zo záznamu ministerstva vnútra SR vyplýva, že poškodený sa zúčastnil na opakovanom školení, oboznámení a informovaní príslušníka policajného zboru z bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

18. Z predloženej prezenčnej listiny vyplýva, že poškodený bol oboznámený s Nariadením Prezídia Policajného zboru o vykonávaní dohľadu nad plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti.

19. Podľa Čl. 17, bod 6, 7 Nariadenia Prezídia Policajného zboru z 31. mája 2018 o vykonávaní dohľadu nad plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti pri dávaní pokynu na zastavenie vozidla z pevného stanovišťa, stojí policajt v strede jazdného pruhu zastavovaného vozidla čelom k nemu, pričom jednou rukou drží zdvihnutý zastavovací terč a druhou rukou ukazuje miesto, kde má vozidlo zastaviť. Súčasne s približovaním zastavovaného vozidla policajt ustupuje až na ten kraj cesty, kde má vozidlo zastaviť. Pri zastavovaní vozidla policajt dbá na to, aby znamenie na zastavenie bolo dávané zreteľne a včas tak, aby vodič zastavovaného vozidla mohol bezpečne zastaviť s ohľadom na stav cesty, poveternostné podmienky a situáciu v cestnej premávke. Pri zastavovaní vozidla za denného svetla policajt používa zastavovací terč, zdvihnutím ruky dáva znamenie na zastavenie vozidla len v mimoriadnych prípadoch. Pri zastavovaní z idúceho vozidla dbá vodič služobného cestného vozidla na bezpečnosť všetkých účastníkov cestnej premávky, dostatočný odstup od zastavovaného vozidla a policajt pri zastavovaní kývaním ruky používa za zníženej viditeľnosti červené svetlo.

20. Žalovaný sa vyjadril k predloženým listinám žalobcu písomným podaním zo dňa 10.10.2023. Uviedol, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove svoje Rozhodnutie o priznaní dávky za bolesť č.p. KRPZ-PO-VO2-94-002/2020-PR z 04.08.2020 odôvodnilo a oprelo okrem iného aj o úradné záznamy spísané poškodeným E. F. H. a svedkom - druhým členom hliadky - E. L. K. dňa XX.XX.XXXX. G. nich je uvedený zásadný rozdiel v opise udalosti. Poškodený udáva : "... Na toto znamenie vodič zjavne nereagoval a bez zníženia rýchlosti, resp. zmeny smeru jazdy vodič pokračoval v jazde, pričom som bol nútený sa stočiť a odskočiť z vozovky." Svedok udáva : "... Na toto znamenie vodič zjavne nereagoval a bez zníženia rýchlosti, resp. zmeny smeru jazdy vodič pokračoval v jazde, pričom v tesnej blízkosti bol E. H. nútený sa stočiť a odskočiť zo smeru jazdy vozidla. Poukázal na Čl. 17 bod 4 Prezídia Policajného zboru o vykonávaní dohľadu nad plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti. Poškodený vo svojom úradnom zázname udáva "odskočil z vozovky" a neudáva vzdialenosť zastavovaného vozidla v momente odskočenia. Svedok ju vo svojom úradnom zázname popisuje ako tesnú blízkosť. Z ďalšieho tvrdenia poškodeného, že odskočil z vozovky, možno nadobudnúť presvedčenie, že ho vodič zastavovaného vozidla "vytlačil" mimo vozovku. Toto tvrdenie je však vzápätí vyvrátené úradným záznamom E. L. K. - "odskočil zo smeru jazdy vozidla". Navyac túto skutočnosť potvrdzujú aj fotky č. 5. a 6. zabezpečenej fotodokumentácie z miesta nehody, kde pravdepodobné miesto zrážky (PMZ) je cca v strede jazdného pruhu zastavovaného vozidla. Tým je potvrdené, že sa poškodený nachádzal v nebezpečnej blízkosti tohto vozidla. Dôvod prečo sa poškodený zdržiaval v strede jazdného pruhu zastavovaného vozidla až do chvíle pravdepodobného vzniku nebezpečenstva alebo vlastného ohrozenia prichádzajúcim vozidlom, orgán prejednávajúci náhradu škody nezaujímal a nežiadal poškodeného o doplňujúce vysvetlenie. Poškodený ignoroval plnenie bodu 4. Nariadenia - zastavovať vozidlo bezpečne voči sebe samému. Tiež poukázal na bod 6 uvedeného nariadenia. Uviedol, že nepochopiteľné a nelogické je konanie poškodeného nasledujúce po priblížení sa vozidla do jeho tesnej blízkosti. "Stočenie sa a odskočenie ako jeden zo spôsobov

reakcie policajta na vzniknutú situáciu nie sú uvedené v Nariadení ani v zákone o Policajnom zbore, ani v zákone o štátnej službe, či iných predpisoch BOZP, s ktorými bol poškodený riadne oboznámený. Z miesta, kde údajne došlo ku kontaktu "ľavé zápästie" poškodeného, možno jednoznačne usúdiť, že tento bol otočený chrbtom k práve prechádzajúcemu vozidlu. Poškodený ignoroval zásady spôsobu resp. priebehu zastavovania konkretizované v bode 6. Nariadenia - stáť čelom k nemu. Súčasne s približovaním zastavovaného vozidla má ustúpiť až na ten kraj cesty, kde má vozidlo zastaviť. Poškodený v tomto zmysle vôbec nekonal. Ani táto skutočnosť, zachytená v oboch úradných záznamoch, nebola orgánom prejednávajúcim náhradu škody preskúmaná, inak overovaná, či doplnená o vysvetlenie od poškodeného aj svedka. Až po objektívnom a pre všetkých zrozumiteľnom objasnení vyššie uvedených skutočností resp. okolností mohol žalobca rozhodnúť v jeho prospech, inak pre zásadné a podstatné porušenie Nariadenia a bezpečnostných predpisov mal jeho nárok a žiadosť zamietnuť. Žalovaný zastáva názor, že z predložených úradných záznamov je možné prijať jednoznačný záver, že žalobca ako zamestnávateľ, resp. jemu podriadené zložky nedostatočne vecne a právne posúdili vyššie uvedené konanie a správanie sa poškodeného pri služobnom zákroku (žiadateľa o dávku), lebo zásadným a podstatným spôsobom práve poškodený, svojím konaním ako vyššie, porušil znenie ust. § 136 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Čl. 12. bod 3, Čl. 17 bod 1, bod 4, bod 6 Nariadenia, § 12 ods.2 Zákona o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci č. 124/2006 Z.z. písm. a).

21. K uvedenému podaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný vyjadrenia oboch policajtov podrobil svojvoľnej analýze postavenej na tom, ako mal poškodený policajt konať so zámerom presvedčiť súd, že poškodený konal v rozpore s citovanou internou úpravou nariadenia Prezídia PZ č. 55/2018 o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie č. 55/2018“). Žalobca je toho názoru, že menovaný poškodený policajt postupoval a konal v súlade s citovanými ustanoveniami č. 12 ods. 2 písm. f) a g), ako aj čl. 17 ods.1, 2, 4 a 6 nariadenia č. 55/2018. Skutočnosti uvedené v príslušných ustanoveniach predmetného nariadenia sa vzťahujú na ideálne situácie a nemôžu popisovať a ukladať postup a tým sa vzťahovať na akékoľvek hraničné situácie. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Vranov n/T, č.k.: 13T/39/2020-483 zo dňa 22.06.2022. Uviedol, že konanie poškodeného policajta považuje za plne zákonné a v súlade s citovanou právnou úpravou, kedy dbal aj na svoju bezpečnosť, svoje zdravie a aby neohrozil ostatných účastníkov cestnej premávky. Hliadka, ktorej súčasťou bol poškodený policajt zámerne vybrala uvedené miesto na zastavenie vodiča, ktorého zastavovala z dôvodu, že mala vedomosť o jeho protiprávnom konaní, tak aby bol dostatočný rozhľad pre vodiča zastavovaného vozidla, čo je preukázané fotodokumentáciou, na ktorú žalovaný poukazuje. Ďalej aj z dôvodu, aby žalovaný odstaviť vozidlo na odstavnej ploche pred potravínami, aby netvorilo prekážku na ceste. Poškodený policajt oblečený v uniforme so zastavovacím terčom v strede jazdného pruhu, zdvihnutým terčom a ukazovaním smeru a miesta k zastaveniu dával žalovanému presne zákonným postupom znamenie k zastaveniu vozidla, čo žalovaný nerešpektoval. Poškodený policajt presne naplnil ustanovenia čl. 17 ods.1, ods. 4 a ods. 6 nariadenia č. 55/2018 k zastavovaniu vozidla žalovaného. Poškodený týmto zároveň postupoval aj zákonným spôsobom podľa ustanovení § 136 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, ako aj podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov a citované ustanovenia neporušil. Výklad právnych noriem zo strany žalovaného je účelový. Úsudok žalovaného vychádzajúci len z momentu, poslednej časti deja pred zrážkou, kedy poškodený odskočil z vozovky, resp. odskočil zo smeru jazdy vozidla, nemôže byť žiadnym spôsobom vyhodnocovaný tak, že sa poškodený zdržiaval v strede jazdného pruhu až do chvíle pravdepodobného vzniku nebezpečenstva. Poškodený podľa názoru žalobcu zareagoval včas, pretože celé svoje telo odskočením dostal mimo jazdnej dráhy vozidla a došlo len k zasiahnutiu jeho ruky odstavajúcou časťou spätného zrkadla vozidla. Poškodený sa stočil a odskočil až z dôvodu, že žalovaný nezastavoval, pričom do polohy chrbtom k vozidlu, kedy došlo ku kontaktu spätného zrkadla s ľavým zápästím, sa poškodený dostal až v momente, kedy okolo neho vozidlo žalovaného prechádzalo a nie v čase kedy ho zastavoval. Žalovaný jednotlivé slová prekrúca v časovom deji a jednoznačne svoje úsudky a závery fabuluje. Konanie poškodeného žalobca a aj rozhodujúci orgán pokladá za jeho reakciu na protiprávne konanie žalovaného. Celé konanie poškodeného policajta bolo posúdené príslušnou škodovou komisiou, ako aj rozhodujúcim orgánom a v konaní poškodeného nebolo zistené žiadne porušenie právnych a interných predpisov. Zabezpečenie a vyhodnotenie dôkazov je v kompetencii a činnosti rozhodujúceho orgánu v konaní, ktorého účastníkom je len poškodený policajt. Zodpovednosť služobného úradu MV SR za služobný úraz

policajta je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa služobný úrad môže celkom alebo čiastočne zbaviť len z presne taxatívne stanovených zákonných dôvodov, ktoré neboli zistené. Orgány činné v trestnom konaní, ako aj rozhodujúce súdy, nemali žiadnu pochybnosť o protiprávnom konaní žalovaného a na druhej strane zákonnom postupe hliadky a poškodeného policajta. Ani rozhodujúci orgán priznávajúci náhradu za bolesť nemal pochybnosť o vzniku služobného úrazu u poškodeného policajta pri výkone služobného zákroku voči žalovanému a v súčasnosti ani žalobca nemá pochybnosť o tom, že poškodený policajť konal správne, zákonne a súladne s citovanou právnou úpravou.

22. Právny zástupca žalovaného na pojednávaniach rozporoval lekárske potvrdenie z G. E., N. U. XX.XX.XXXX, ako aj lekársku správu A. L. A. D., nakoľko táto je nesúladná podľa jeho názoru s uvedeným potvrdením G. E., N.. Súhlasil s výpočtom bolestného a s určením, že ide o položku 130a). Uviedol, že poškodený ako veliteľ hliadky si vybral nesprávne a nebezpečné miesto na zastavovanie, pričom poukázal na fotodokumentáciu v spise sp. zn. 13T/39/2020, kde vzdialenosť je cca 20 m. Z fotostánok v uvedenom trestnom konaní podľa jeho názoru vyplýva, že pravdepodobné miesto zrážky je cca v strede jazdného pruhu zastavovaného vozidla. Vyjadril svoj nesúhlas s postupom policajta pred uhnutím sa zrážke. Tiež poukázal na to, že došlo k ohrozeniu policajta aj posádky zastavovaného vozidla, kde toto ohrozenie zapríčinil policajť zdržujúci sa v strede jazdného pruhu až do chvíle priblíženia sa vozidla do tesnej blízkosti poškodeného, ktorý vytvoril prekážku cca 2 a pol sekundy pred kontaktom.

23. K predneseným vyjadreniam žalovaného sa žalobca vyjadril písomným podaním zo dňa 25.10.2023. Uviedol, že sa nestretol s tým, aby podľa fotografie cesty (foto č. 2) niekto vedel určiť vzdialenosť a aby následne na základe svojho „svojvoľného odhadu vzdialenosti“ vyjadroval závery o tom, že vzdialenosť nemohla byť 90 metrov, ale len 50 metrov, kde pri tom „zneužíva výpoveď svedka K.“, ktorý sa vyjadril subjektívne svojím odhadom. Úsek cesty, po ktorom jazdil žalovaný má minimálne vzdialenosť 90 metrov tak, ako to konštatoval konzultant L. M. C. v trestnom konaní. Žalobca doložil merania, ktoré vykonal na webových stránkach prehliadača Google a aplikácie „Mapový klient ZBIGS“ Úradu geodézie, kartografie a katastra SR dňa 24.10.2023, kde zaznačil východiskové body pre meranie: koniec zákruty v smere k potravinám (podotýka nie stred zákruty, kde už vidno celý úsek cesty pred sebou) až po prvý vjazd na odstavňú plochu k potravinám, kde táto vzdialenosť bola určená na 90 metrov. Od stredu zákruty až po prvý vjazd na plochu je to teda väčšia vzdialenosť. Žalovaný tak jednoznačne a bez pochyb za dennej doby musel vidieť policajta v uniforme so zastavovacím terčom v rukách v strede jazdného pruhu, ktorým jazdil. To, že policajť bol v uniforme a v rukách mal takýto terč bolo v trestnom konaní dokázané kamerovým záznamom. Žalovaný mal pri rýchlosti 50 km/h. (táto rýchlosť nebola nikým spochybňovaná) čas cca 6,5 sekundy (13,8 metra za sekundu) na reagovanie na zreteľný a jasný pokyn, príkaz policajta. Žalobca vo všetkých smeroch konanie poškodeného policajta, či už výber miesta zastavenia, spôsob zastavovania a aj jeho reakciu pokladá za správne, zákonné a prirodzené. Poškodený policajť plne dbal na svoju bezpečnosť pri výbere státi hliadky, pri výbere miesta na zastavenie, prihliadal na stav cesty, poveternostné podmienky, situáciu v cestnej premávke, ako aj na to, aby zastavované vozidlo a kontrola posádky vozidla následne nemohla ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky. Práve a presne pre splnenie všetkých požiadaviek bol správne vybraný prehľadný úsek cesty s odstavňou plochou mimo vozovky. K žalovaným namietanej skutočnosti, že pravdepodobné miesto zrážky je v strede jazdného pruhu zastavovaného vozidla, uviedol, že označené pravdepodobné miesto zrážky v strede pruhu považuje za miesto vyznačenia, kde sa nachádzalo v čase zrážky vozidlo žalovaného, pretože ním bol spôsobený útok na verejného činiteľa. Pri zrážke došlo k narazeniu vozidla a osoby, teda dvoch vecí (resp. objektu a subjektu) a pravdepodobné miesto zrážky nemôže byť v žiadnom prípade miestom zrážky oboch, pretože to absolútne vylučuje tá skutočnosť, že ak by to tak bolo, tak by poškodený policajť dostal priamy zásah vozidlom žalovaného, nakoľko z kamerového záznamu bolo jednoznačne zistené, že žalovaný bol s celým vozidlom v tomto pruhu jazdy.

24. K písomnému vyjadreniu žalobcu sa vyjadril právny zástupca žalovaného na pojednávani. Uviedol, že zo súdneho spisu vyplýva, že poškodený uvádza vzdialenosť 100 m a svedok K. 50 m. Za tejto situácie, keď nie sú objektívne merania policajtov, použil odhadovú, porovnávaciu, orientačnú metódu. Škodová komisia, ak by preverovala dodržiavanie bezpečnostných predpisov po zistení rozporu v ich výpovediach, mohla dospieť aj k inému záveru, k inej vzdialenosti. Sú to tak vážne rozpory, ktorými sa škodová komisia mala zaoberať. Je nezodpovedné, zavádzajúce a fabulujúce tvrdenie žalobcu, že žalovaný nemal v úmysle vozidlo zastaviť. To nevyplýva zo žiadnych dôkazov, zastavil cca 20 metrov za policajtom, kde to bolo pre neho a podľa neho už bezpečné. Skutočnosť, že žalovaný si bol vedomý, že nemá oprávnenie na vedenie motorového vozidla, sama o sebe neznamená, nie je dôkazom, že pokyn

policajta nebude rešpektovať. Poukázal na to, že škodová komisia neskúmala aká bola dĺžka odskoku poškodeného policajta, poprel tvrdenia žalobcu, že išlo o 1 až 2 metre, jeho odhad je pol metra odskoku. Poprel tiež tvrdenia žalobcu o vyznačení pravdepodobného miesta zrážky. Spochybnil záver škodovej komisie o dodržaní Nariadenia Prezídia Policajného zboru SR a ostatných bezpečnostných predpisov zo strany poškodeného.

25. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

26. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

27. Podľa § 442 ods.3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

28. Podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4 písm. b), sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá, náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

29. Podľa § 22 zákona č. 328/2002 Z. z. náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytujú jednorazovo vo výške ustanovenej osobitným predpisom.

30. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. za služobný úraz sa na účely tohto zákona považuje poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov

a) pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane obvyklej činnosti v čase prestávok v službe,

b) pri činnosti, ktorá sa vykonáva v záujme služby alebo s cieľom chrániť záujem služby, bez ohľadu nato, z akého podnetu policajt alebo profesionálny vojak túto činnosť vykonáva,

c) v dôsledku konania alebo opomenutia inej osoby, ak dôvodom takého konania alebo opomenutia je príslušnosť policajta k Policajnému zboru, Hasičskému a záchrannému zboru, Horskej záchrannej službe, Slovenskej informačnej službe, Národnému bezpečnostnému úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže alebo k Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, alebo príslušnosť profesionálneho vojaka ak ozbrojeným silám, alebo činnosť, ktorú policajt alebo profesionálny vojak vykonáva alebo vykonával v záujme služby alebo s cieľom chrániť záujem služby,

d) počas cesty z miesta, kde sa policajt alebo profesionálny vojak zdržiava mimo výkonu služby, na miesto výkonu služby, ak sa táto činnosť vykonáva s cieľom dostaviť sa na miesto výkonu služby, ak bol na výkon služby mimoriadne povolaný, a späť,

e) pri činnosti, ktorú policajt alebo profesionálny vojak vykonáva vo verejnom záujme alebo v záujme ochrany života, zdravia alebo majetku.

31. Podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatoú dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu.

32. Podľa § 173 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), ak bola policajtovi pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním spôsobená škoda porušením právnej povinnosti, zodpovedá za ňu služobný úrad.

33. V zmysle § 173 ods. 3, ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. ak bolo policajtovi pri služobnom zákroku spôsobené poškodenie zdravia inou osobou, ktorej konanie smerovalo proti tomuto zákroku, patrí mu náhrada za bolesť v dvojnásobnej výške. V rovnakom rozsahu patrí náhrada za bolesť i policajtovi, ktorému bolo konaním inej osoby spôsobené poškodenie zdravia pre výkon štátnej služby.

34. Podľa § 174 ods. 1 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z., ak pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu zdravia policajta alebo k jeho smrti úrazom (ďalej len "služobný úraz"), zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad.

35. V zmysle § 188 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, ak služobný úrad poškodenému uhradil škodu, má nárok na úhradu škody voči tomu, kto poškodenému za takúto škodu zodpovedá podľa osobitného predpisu, a to v rozsahu zodpovedajúcom miere tejto zodpovednosti voči poškodenému, ak sa vopred nedohodlo inak.

36. V zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Ako vyplýva z ustanovenia § 193 tretia veta zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

40. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX asi o 11.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky M. D., evidenčného čísla G., po štátnej ceste v obci E. C., J. G. E. T., smerom na obec Komárany, kde bol zastavovaný službukonajúcim príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Vranov nad T. E. F. G. H., ktorý stal v strede jazdného pruhu a obžalovanému ako vodičovi vozidla zastavovacím terčom dával znamenie na zastavenie vozidla, žalovaný príkaz príslušníka Policajného zboru SR nerešpektoval, pokračoval v jazde bez zníženia rýchlosti a bez zmeny smeru jazdy, v dôsledku čoho príslušník PZ bol nútený vyhnúť sa zrážke s motorovým vozidlom tak, že odskočil, pričom bol zasiahnutý pravým spätným zrkadlom motorového vozidla, v dôsledku čoho príslušník PZ poškodený E. F. G. H. utrpel zranenia s dobou liečenia do 7 dní.

41. Rozsudkom okresného súdu č.k. 13T/39/2020 – 483 zo dňa 22.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 5To/2/2023 – 538 zo dňa 22.03.2023 bol žalovaný odsúdený pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Rozsudok je právoplatný.

42. Žalobca posúdil poškodenia zdravia poškodeného ako služobný úraz utrpený pri výkone štátnej služby, za ktorý mu bola rozhodnutím riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. KRPZPO-VO2-94-002/2020-PR zo dňa 04.08.2020 priznaná náhrada za bolesť vo výške 1.420 € podľa bodového ohodnotenia v lekárskom posudku. Táto bola poškodenému vyplatená dňa 11.09.2020, o čom svedčí potvrdenie žalobcu č. SPSČ-OSZ-279-001/2020-UR zo dňa 14.09.2020.

43. Žalobca svoj nárok odvodil od § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. a § 188 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. , pričom ide o regresný nárok, ktorý i keď nie je nárokom na náhradu škody na zdraví poškodeného podľa Občianskeho zákonníka, je svojím charakterom samostatným nárokom na náhradu škody a má povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu ku ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Pomer špeciality tohto ustanovenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku znamená, že právny vzťah, ktorého sa uvedené ustanovenie týka, sa v otázkach, ktoré nie sú ním upravené, riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Keďže osobitné predpisy otázku zavinenia v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravujú, nepochybne treba vychádzať pri skúmaní tejto otázky zo všeobecnej úpravy uvedenej v § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

44. S poukazom na § 193 Civilného sporového poriadku je súd viazaný vyššie uvedeným trestným rozsudkom, a to jeho výrokom.

45. Z výroku o vine potom treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatela. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ho spáchal, je teda daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, vždy neznamená len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatela, ale aj záver o narušení chránených spoločenských vzťahov a o vzniku určitej ujmy, ktorú v prípade niektorých trestných činov predstavuje škoda na majetku, prípadne nemajetková ujma, ktorej odškodnenie právne predpisy pripúšťajú (napr. pri ublížení na zdraví), ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a uvedenou ujmu. Rozhodnutie o spáchaní trestného činu nemožno teda vždy stotožňovať len so záverom o protiprávnom konaní. (R 22/1979).

46. Ak teda okresný súd v trestnej veci právoplatne rozhodol o tom, že žalovaný spáchal zločin útoku verejného činiteľa, a to závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou, potom záväznosť jeho rozsudku pre súd v tomto civilnom konaní podľa § 193 Civilného sporového poriadku znamená aj záväznosť v otázke existencie zavineného protiprávneho konania žalovaného, vzniku škodlivého následku a príčinnej súvislosti medzi nimi.

47. Vzhľadom na uvedené je teda nepochybné, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi výplatom vyššie uvedených dávok vznikla v dôsledku zavineného protiprávneho konania škodcu, ktorým bol žalovaný.

48. Z výroku trestného rozsudku je zrejmé, že žalovaný nerešpektoval príkaz príslušníka policajného zboru, pokračoval v jazde bez zníženia rýchlosti a bez zmeny smeru jazdy, v dôsledku čoho bol príslušník policajného zboru nútený vyhnúť sa zrážke s motorovým vozidlom tak, že odskočil, pričom bol zasiahnutý spätným zrkadlom motorového vozidla, v dôsledku čoho utrpel zranenia. Súd preto nemôže súhlasiť s argumentáciou žalovaného o nepreukázaní porušenia právnej povinnosti, vzniku škody, príčinnej súvislosti a zavinenia. Súd opätovne zdôrazňuje, že výrok trestného rozsudku je pre súd záväzný.

49. Vyplatením náhrady za bolesť vo výške 1.420 € ako dávky úrazového zabezpečenia poškodenému príslušníkovi policajného zboru, vznikol žalobcovi voči žalovanému v zmysle § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. regresný nárok na náhradu škody vo výške vyplnenej náhrady, ktorú je povinný uhradiť žalovaný žalobcovi v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania.

50. S poukazom na ust. § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Lekárskym posudkom A. L. A. D. zo dňa XX.XX.XXXX bolo určené bodové ohodnotenie bolestného v celkovej výške 25 bodov. Posudková lekárka A. O. H. súhlasila s bodovým ohodnotením zranenia u poškodeného. Žalovaný nerozporoval bodové ohodnotenie zranenia.

51. V predmetnom konaní bola sporná otázka spoluzodpovednosti poškodeného. Žalovaný v konaní poukazoval na nedostatočne vykonané prešetrenie orgánu prejednávajúceho náhradu škody, zotrval na porušení právnych predpisov a nariadenia Prezídia Policajného zboru týkajúcich sa bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby zo strany poškodeného.

52. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

53. Ako vyplýva z ustanovenia § 417 Občianskeho zákonníka komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

54. V zmysle § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

55. Ohrozený má povinnosť zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia. Primeranosť zvoleného opatrenia sa posudzuje objektívne, z pohľadu rozumnej osoby, vždy však s ohľadom na okolnosti prípadu a na informácie, ktoré boli k dispozícii v čase opatrenia. Až zavinené porušenie zakročovacej povinnosti by malo viesť k zníženiu rozsahu zodpovednosti za škodu v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka.

56. Konanie poškodeného, ktorým prispel ku vzniku škody alebo k zväčšeniu jej rozsahu, musí mať povahu protiprávneho konania, ktoré bolo príčinou vzniku škody alebo jej zväčšenia (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 2233/99, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1097/2002 a tiež rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 43/2002).

57. Protiprávne konanie poškodeného spravidla spočíva v porušení generálnej prevencie podľa § 415 Občianskeho zákonníka alebo porušení zakročovacej povinnosti podľa § 417 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 2471/2000).

58. Na rozdiel od konštrukcie § 420, v prípadoch „zavinenia“ poškodeného treba úmysel aj nedbanlivosť dokazovať. To isté platí aj o ďalších okolnostiach, ktoré možno pričítať poškodenému a ktoré rozhodujú o jeho účasti (spoluúčasti) na spôsobenej škode.

59. Aby bolo možné hovoriť o spoluzavinení u poškodeného, musí poškodený previesť zavinený protiprávny úkon a musí existovať príčinná súvislosť medzi týmto úkonom a škodou, ktorú spôsobil škodca.

60. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodený príslušník policajného zboru zastavoval motorové vozidlo, ktoré riadil žalovaný, stojac v strede jeho jazdného pruhu, pričom poškodený policajt použil zastavovací terč, bol riadne ustrojený podľa predpisov v služobnej rovnošate, a teda úkon zastavovania vozidla poškodeným bol riadne vykonaný. Súd má za to, že poškodený príslušník policajného zboru si plnil svoje služobné povinnosti a postupoval v súlade s § 415 Občianskeho zákonníka, neprevádzal žiaden zavinený protiprávny úkon, ako aj v súlade s ustanovením § 417 Občianskeho zákonníka, nakoľko keď videl, že vodič motorového vozidla nezastavuje, odskočil, aby nedošlo k jeho stretu s predmetným motorovým vozidlom snažiac sa vyhnúť škode na zdraví, preto nemožno hovoriť o spoluzavinení. Pokiaľ žalovaný poukazuje na zásadnú rozdielnosť výpovedí svedkov, t.j. poškodeného a jeho kolegu L. K., súd túto nespatriť. Súd nepovažuje za právne významné či svedkovia uviedli, že poškodený mal „odskočiť z vozovky“ alebo „odskočiť zo smeru jazdy vozidla“. Naopak žalovaný porušil právnu povinnosť spočívajúcu v neuposlúchnutí príkazu príslušníka policajného zboru a v dôsledku tohto protiprávneho konania spôsobil škodu na zdraví príslušníka policajného zboru, pričom išlo o úmyselné konanie žalovaného. Pokiaľ žalovaný rozporoval vzdialenosť od konca zákruty ku miestu, kde poškodený policajt zastavoval predmetné motorové vozidlo, k tomuto tvrdeniu žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť skutočnosti zistené v trestnom konaní. Z jeho vyjadrenia je zrejmé, že túto vzdialenosť len sám odhadol, pričom poukazoval na subjektívne odhady vzdialenosti poškodeného a svedka E. L. S. K.. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenia žalovaného, že poškodený porušil právne predpisy týkajúce sa bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone služby, či vyššie citované nariadenie Prezídia Policajného zboru SR, v tomto žalovaný tiež neunesol dôkazné bremeno a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by tvrdené skutočnosti preukazovali. Všetky namietané

skutočnosti žalovaného sú len v rovine tvrdení a úvah, ktoré neboli spôsobilé prijať záver o spoluzavinení poškodeného.

61. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd oprávnenej žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.420 €.

62. Súd nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným – vyžiadanie správy z Vranovskej nemocnice ohľadom zistenia, či lekári vypracovávajúci správu dňa XX.XX.XXXX F. atestovaní, nakoľko tento dôkaz z hľadiska hmotného práva významný nebol, resp. bol by nadbytočný, a to s poukazom na ďalšiu vypracovanú správu posudkového lekára A. L. D., ktorá bola následne podrobená kontrole posudkovej lekárky Ministerstva vnútra SR, A. O. H.. Pokiaľ ide o navrhnutý dôkaz – výpoveď svedkov L. K. a poškodeného, súd tento nevykonal, keďže obaja boli podrobne v trestnom konaní vypočutí a súdu v tomto konaní postačovalo oboznámiť sa s obsahom ich výpovedí.

63. Žalobca vyzval žalovaného k úhrade škody vo výške 1.420 € listom zo dňa 29.10.2020, a to v lehote 90 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená 05.11.2020. Nesplnením peňažného záväzku riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania a žalobcovi vznikol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne (5 % + 0,0 % - úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), a to zo sumy 1.420 € od 04.02.2021 (t.j. od uplynutia 90-dňovej lehoty určenej vo výzve na zaplatenie) do zaplatenia.

64. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. Keďže žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté, v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.